

Současná kalamitní situace a historické lesní kalamity

Hmyzí - kůrovcové a mniškové kalamity na území ČR ve vazbě na větrné smrště

Roky	Důvody kalamity	Rozsah, další informace
1740-1749	kůrovec po větrné smršti (Tomášův vítr)	za Marie Terezie
1845-1867	mnišková kalamita velkého rozsahu	
1867-1878	kůrovec po nezpracovaných polomech po vichřici na Šumavě	10 mil. m ³ , 50 tis ha
1891-1893	větrná a kůrovcová	6,3 mil m ³
1917-1922	mnišková kalamita - i přes 1. svět. válku bylo kalamitní dřevo rychle zpracováno, vybudována úzkokolejná železnice 15 km a parní pila a povolány pracovní posily	17 mil m ³
1928-1933	kůrovec po větrné smršti	30 mil. m ³
1944-1952	zanedbaná válečná péče o lesy, sucho v r. 1947, nedostatek pracovních sil po 2. svět. válce	2,3 mil. m ³
1983-1988	polomy z let 1982-1984, suché roky 1982-1983	6,65 mil. m ³
1993-1996	abnormálně nízké srážky a extrémně vysoké teploty	
2003-4 2007-8 2015-20	2003 začalo sucho, 2007 orkán Kyrill, Emma, rozhodnutí o bezzásahovosti (M. Bursík) MŽP vyžaduje v NPŠ bezzásahovost na většině území (přes 52 %)	130 mil m ³ , zatím 180 tis ha kalamitních holin, z chráněného epicentra kůrovce v NP Šumava postupně katastrofální migrační rozšíření po ČR (Stepping Stones)

Po orkánu Kyrill v r. 2007 došlo na Šumavě k ideologicky bezzásahové, rozsáhlé a rychlé výrobě „divočiny“ ochranou kůrovcového žíru v neúměrně rozsáhle vymezeném národním parku. MŽP politicky prosadilo bezzásahovost na většině území NP Šumava. Současný rozsah kůrovcových škod nebyl nikdy v takovém rozsahu v minulosti zaznamenán. Vždy platilo, že napadené stromy je nutno včas asanovat, tj. porazit, odvézt z lesa, okornit nebo postříkat chemickým prostředkem a tak zabránit vyrojení dalších broků z kmene (v teplém a suchém roce bývají 3 generace). Po letném srovnání předchozích kalamit vyplývá, že kůrovcem zlikvidované stromy jen za roky 2018 a 2019 více než dvojnásobně převyšují minulé kalamitní pohromy. „Konceptně“ byly zlikvidovány vodu „vyčesávající“ hřebenové smrčiny v délce 60 km a s nimi i pralesové stromy, které i 300 (až 600) let odolávaly nepříznivým okolním vlivům, vznikla zde trvalá množárna kůrovce a bylo zahájeno vysoušení nejen Chráněné oblasti přirozené akumulace vod Šumava, kde vysychají prameniště a nejcennější retenční biotopy rašelinišť, ale i návazných území Česka. Zatím ideologové bezzásahovosti bedlivě střeží otvírání pandořiny skřínky o pohnutkách vzniku epidemie - nutné je proto zvýšené uzavírání Šumavy. Ideologové pod vidinou vytváření divočiny v kulturním území Česka zavrhlí nejen tradiční ochranu dochovaných hodnot vč. ochrany krajinného rázu či předběžnou opatrnost dříve proklamovanou MŽP, ale i světově vědecký ekosystémový asistenční

management. **A tak po disturbancích našich lesů, které nás ekologicky stabilizovaly, úspěšně spějeme k lesostepním formacím a aridizaci někdejšího humidního Česka, takže budeme v budoucnosti s vodou odkázáni pouze na nebeské srážky.**

Co je ještě potřeba, abychom pochopili, že jsme se stali hříčkou další zvrhlé ideologie ? Oklikou se dostáváme zpět k lesům, především lesům na Šumavě. Většinou se jedná o vysazené monokultury, navíc ze sazenic různé provenience. Funkce takového lesa rozhodně není dokonalá. Na několika lokalitách byly zbytky lesů pralesovitého charakteru. V roce 1999 zorganizovalo Hnutí Duha blokádu proti likvidaci kůrovce v oblasti Trojmezí, která měla za následek škodu na uschlých stromech přes 15 milionů Kč.

V současnosti politicko-ideologické vedení nedokáže řešit vzniklou celostátní kůrovcovou pohromu, neboť:

- je nedostatek pracovních sil
- chybí zpracovatelské kapacity na těžbu dřeva
- problémové je zadávání veřejných zakázek ve vazbě na současnou situaci
- chybí žádoucí dřevozpracující průmysl
- odborně není navržena obnova lesních porostů přes množství zúčastněných ideologických "vědců" (smrk bude stále potřeba, někdy dokonce jako přípravná dřevina)
- politické vedení MŽP je ideologicky postiženo Hnutím Duha (J. Bláha) a návaznými fanatickými ideology výroby "pralesové divočiny".

Evoluční ekologové vycházejí z téze, že obnova lesa probíhá v cyklech. Malý cyklus je v podstatě přirozená obnova lesa na malých plochách, přičemž druhové složení se prakticky nemění. Velký cyklus nastává rozvrácením ekosystému zpravidla po dosažení konečného (klimaxového) stadia, ale i rozsáhlou hmyzí či větrnou kalamitou (přičemž druhy dlouhověké jsou na čas nahrazeny druhy krátkověkými) a obnova trvá několik století, což by ideálním případem měl být i případ Šumavy. Lesníci upozorňují, že naše pralesové rezervace nejsou schopné, již vzhledem k okolním porostem, samostatného vývoje a v případě nezasahování může dojít k takovému poškození, že další ochrana bude zbytečná. Např. jádro Boubínského pralesa musí být oploceno, jinak zvěř zlikviduje mladé stromky, především listnáče a jedle, totéž se týká i dalších lokalit. Nezasahování prostě není možné (nakonec k němu muselo docházet a dochází i v NPR Boubín). Proto lesnický záměr spočíval v převádění smrkové monokultury na přírodě blízký les pomocí výběrného kácení a případně dosazování potřebných vhodných (autochtonních) druhů. Závažnou chybou je nerespektování lokálních podmínek jednotlivých lokalit. Nelze srovnávat velkoplošné smrkové lesy severních oblastí Skandinávie či Ruska s relativně malou Šumavou, přičemž na Šumavě se jedná převážně o umělý stejnověký jednodruhový les. Tedy zde velké obnovní cykly podle představ evolučních ekologů nemohou fungovat. Dokonce lze pochybovat i o tom, že takto probíhalo v minulosti,

v dobách, kdy byly lesy lidmi ovlivněny jen minimálně.

V důsledku fanaticky naoktrojované bezzásahovosti v NP Šumava vzniklo cca 30 tis. ha suchých lesů a holin a pouze zčásti obnovených mladých porostů. Přibližně na 40 % bezzásahových ploch nedochází k žádoucí obnově lesa. V dílčích obnovených plochách lesa vzniká opět prakticky stejnověká smrková monokultura lesa, přičemž v polohách horských smrčín nad 1100 m n.m. by mělo být cílové zastoupení dřevin cca 60 % smrku, 21 % buku a 13 % jedle. Základní negativní dopady bezzásahové výroby "divočiny" kůrovcovým uschnutím hřebenových horských smrčín Šumavy jsou již prokazatelné - zejména vysychání prameniště a rašeliště Šumavy. Z chráněné kůrovcové množárny v NPŠ došlo ke katastrofické likvidaci "životadárných" smrkových porostů ČR a prohloubení fatální aridizace České republiky ! Výslednicí ideologického hazardu bezzásahové výroby "pralesové divočiny" v kulturních biotopech Česka je rozsáhlé vysoušení nejen Šumavy, ale i celé České kotliny, které je synergicky umocněno vzrůstajícím tepelným vysoušením globální klimatické změny.

Rozšiřující se vysušené plochy, dnes vymapované jako agronomické půdní sucho, bude jen

obtížně a s velkými oběťmi po dlouhé době možno obnovit na vodohospodářsky vyvážené !!!
V důsledku ideologické bezzásahovosti k výrobě pralesové divočiny" a ve vazbě na vzrůstající stresové klimatické faktory, zejména sucho, vznikla národní kůrovcová kalamita jakou jsme ještě nezažili, s fatálními dopady environmentálními, ekonomickými i sociálními. Smutné je, že toto se uskutečňuje pod patronací a ideologickým vedením současného MŽP, přičemž k uklidnění veřejnosti dnes prohlašuje, že současná, již téměř 20-letá kůrovcová kalamita skončí do 3-5 let.